

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Havfruen og Dane-Dronningen. (En Kæmpevise)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_8-intro-shoot-idm188.pdf (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Grundtvig selv holdt dog fast i denne historieforståelse. I digtet "Et Blad af Jyllands Rimkrønike" fra *Heimdall. Dansk Nyaars-Gave for 1816* (1815) skildrede Grundtvig Danmarkshistorien således: "Det er heel underligt et Sprog / Hun har, den Dane-Sage" (1815, s. 102). Dette betød, som Holm understreger, at der fandtes en "mening eller logik i den historiske udvikling", som var "lig et under" (2001, s. 22). Hele den danske historie talte simpelthen "et guddomsstyret sprog" (s. 22). Med troen i hjertet kunne mennesket ved hjælp af et gudgivet spejl – "Dane-Sage[ns] *Speil*" (Grundtvig 1815, s. 107) – få indblik i historiens sammenhænge (jf. Holm 2001, s. 26). Mennesket kunne da se "Nyaar sig med Heden-Old / I Lignelse forene" (Grundtvig 1815, s. 107), dvs. se det fortidige som lignelser om både det nutidige og det fremtidige. I overensstemmelse med dette synspunkt foretog Grundtvig i "Et Blad af Jyllands Rimkrønike" en række "analogiseringer af historiske begivenheder og personer" (Holm 2001, s. 22) for at vise, hvordan historien hele tiden gentog eller spejlede sig selv. Et udmærket eksempel på denne typologiske tolkning var fx hans udlægning af forklarelsen på bjerget (Matt 17, 1-13), hvor Johannes og Peter fungerede som præfigurationer for Danmark og Norge (Grundtvig 1815, s. 177 f.).